

Mål C-57/21

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

1 februari 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Nejvyšší soud (Republiken Tjeckien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

16 december 2020

Kärande:

RegioJet a.s.

Svarande:

České dráhy, a.s.

I närvaro av:

Česká republika – Ministerstvo dopravy

Saken i det nationella målet

Begäran om utlämnande av vissa handlingar som ställts till svarandens och transportministeriets förfogande inom ramen för ett förfarande om ersättning för skada som käranden påstår sig ha lidit till följd av att svaranden missbrukat sin dominerande ställning

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av direktiv 2014/104/EU

Artikel 267 FEUF

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1. Ska artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell rätt för överträdelser av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser (nedan kallat direktivet) tolkas så, att en nationell domstol kan förelägga om att lämna ut bevis trots att kommissionen samtidigt har inlett ett förfarande i syfte att fatta ett beslut enligt kapitel III i Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (nedan kallat direktivet), vilket medfört att skadeståndstalan avseende en skada som uppstått på grund av en överträdelse av konkurrensrätten har vilandeförklarats?
2. Utgör tolkningen av artikel 6.5 a och 6.9 direktivet hinder för en nationell lagstiftning som begränsar offentliggörandet av all information som lämnats in i samband med ett förfarande som inletts av en konkurrensmyndighet, även när det rör sig om information som en part på grund av andra rättsliga bestämmelser ska ta fram och lagra (eller tar fram och lagrar), oberoende av ett förfarande om överträdelse av konkurrensrätten?
3. Kan även den omständigheten, att den nationella konkurrensmyndigheten vilandeförklarar förfarandet efter att Europeiska kommissionen inlett ett förfarande i syfte att fatta ett beslut enligt kapitel III i förordningen, betraktas som att förfarandet har avslutats, i den mening som avses i artikel 6.5 i direktivet?
4. Är det förenligt med artikel 5.1 i direktivet, jämförd med artikel 6.1 däri, och med hänsyn till direktivets funktion och syfte, att den nationella domstolen tillämpar en nationell bestämmelse, som införlivar artikel 6.7 i direktivet, på olika kategorier av information, i den mening som avses i artikel 6.5 i direktivet, och således fattar beslut om utlämnande av bevis, varvid frågan, huruvida bevisen innehåller information som en fysisk eller juridisk person tagit fram särskilt för en konkurrensmyndighets handläggning av ett ärende (i den mening som avses i artikel 6.5 i direktivet), inte måste prövas förrän bevisen lämnats ut till domstolen?
5. För det fall att föregående fråga ska besvaras jakande, ska då artikel 5.4 i direktivet tolkas så, att de effektiva åtgärder för att skydda konfidentiella uppgifter, som domstolen vidtagit, kan leda till att kändaren eller andra parter i förfarandet och deras ombud inte får tillgång till den bevisning som lämnats ut innan domstolen slutgiltigt har avgjort frågan huruvida den information som lämnats ut, eller delar därav, omfattas av den beviskategori som anges i artikel 6.5 a i direktivet?

Anförda unionsbestämmelser

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU, artiklarna 2 led 17, 5.1, 5.4, 6.5, 6.7 och 9, samt skälen 25, 27 och 28

Rådets förordning (EG) nr 1/2003

Anförda nationella bestämmelser

Zákon č. 262/2017 Sb., o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže (lag nr 262/2017 om ersättning för skada på konkurrensen, nedan kallad lag nr 262/2017), artikel 2.2 och 10–18

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (lag nr 143/2001 om konkurrensskydd, nedan kallad lag nr 143/2001), artiklarna 11.1 och 21ca stycke 2

Sammanfattning av de faktiska omständigheterna och det ursprungliga förfarandet

- 1 I förevarande fall har käranden begärt skadestånd svaranden på grund av missbruk av dominerande ställning. Tolkningsfrågorna har uppkommit inom ramen för ett överklagande genom vilket svaranden har överklagat de lägre instansernas beslut avseende kärandens begäran av den 11 oktober 2017 om utlämnande av handlingar enligt artiklarna 10 och följande artiklar samt artikel 18 i lag nr 262/2017.
- 2 Käranden yrkar att dels handlingar som påstås vara tillgängliga för svaranden, bland annat detaljerade handlingar avseende allmän järnvägstransport, det vill säga räkenskapshandlingar avseende svarandens kommersiella område, dels handlingar som transportministeriet i Republiken Tjeckien förfogar över, ska lämnas ut för förfarandet vid Městský soud v Praze (Stadsdomstolen i Prag, Tjeckien) (nedan kallad domstolen i första instans).
- 3 Genom beslut av den 14 mars 2018 ålade domstolen i första instans svaranden att lämna ut bevis genom att till handlingarna i målet bifoga en rad handlingar som inte bara innehöll information som svaranden särskilt hade tagit fram för förfarandet vid Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (konkurrensmyndigheten, Republiken Tjeckien) (nedan kallad myndigheten), utan även information som upprättas och lagrats oberoende av detta förfarande, såsom detaljerade förteckningar över de offentliga tågförbindelserna, mångåriga uppställningar angående den offentliga tågtrafiken, eller en förteckning över förbindelser som käranden upprättat på egen ekonomisk risk.
- 4 I övrigt avslog domstolen i första instans kärandens yrkande om utlämnande av räkenskapshandlingarna avseende svarandens affärsområde och av protokollen från svarandens styrelsemöten för perioden september till oktober 2011. Domstolen förelade Republiken Tjeckien att lämna ut ytterligare statistisk information.
- 5 Beträffande begäran om utlämnande av bevis angav myndigheten att den på eget initiativ den 25 januari 2012 hade inlett ett administrativt förfarande mot

svaranden på grund av ett eventuellt åsidosättande av artikel 11.1 i lag nr 143/2001. Vad gäller utlämnandet av de begärda handlingarna angav myndigheten att i enlighet med artikel 21ca.1 i lag nr 143/2001, kan de handlingar och den information som har utarbetats och ingetts för ett pågående administrativt förfarande avseende konkurrensskydd eller utövande av myndighetens övervakning enligt artikel 20.1 i samma lag, liksom de handlingar och uppgifter som myndigheten upprättat i detta syfte, först lämnas ut till de statliga myndigheterna efter det att utredningen avslutats eller efter myndighetens slutliga beslut om att avsluta det administrativa förfarandet. Även de övriga handlingar som käranden begärt tillgång till ingår i den kategori av handlingar som utgör en fullständig uppsättning av handlingar, och ett utlämnande av dem skulle riskera att minska effektiviteten av den politik som förs för att bekämpa överträdelser av konkurrensrätten.

- 6 Det framgår även av myndighetens ståndpunkt att myndighetens administrativa förfarande vilandeförklarades den 14 november 2016, eftersom kommissionen den 10 november 2016 hade inlett ett förfarande i enlighet med artikel 2.1 i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 i ärende AT.40156 – Czech Rail, som avsåg samma faktiska omständigheter som det administrativa förfarande som myndigheten förde avseende käranden. Härav följer att myndigheten under det administrativa förfarandet inte har tagit några steg för att avgöra saken och förfogar inte heller över någon aktuell eller fullständig information om kommissionens åtgärder inom ramen för dess förfarande, eller över några handlingar som kommissionen har inhämtat inom ramen för detta förfarande.
- 7 I skrivelse av den 26 februari 2018 hänvisade kommissionens generaldirektorat för konkurrens att domstolen, när den beslutar om utlämnande av bevisning med hänsyn till att skydda legitima intressen hos alla parter i förfarandet och hos tredje part, särskilt ska beakta proportionalitetsprincipen och fatta beslut för att skydda sådana uppgifter. Kommissionen rekommenderade att skadeståndstalan skulle vilandeförklaras.
- 8 Genom beslut av den 19 december 2018 beslutade domstolen i första instans att vilandeförklara skadeståndsförfarandet till dess att kommissionen fattat beslut i ärendet AT.40156 – Czech Rail.
- 9 Genom beslut av den 29 november 2019 fastställde Vrchní soud v Praze (Överdomstolen i Prag, Republiken Tjeckien), i egenskap av överinstans, beslutet i första instans och beslutade, för att säkerställa skyddet för den bevisning som lämnats ut, om åtgärder som bestod i att denna bevisning skulle förvaras i domstol och endast tillställas parterna, deras ombud och sakkunniga, på motiverad skriftlig begäran, efter medgivande från domstolen. Svaranden har överklagat överdomstolens beslut.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 10 Inom ramen för detta överklagande anser den hänskjutande domstolen att den har att avgöra följande frågor: (I.) Kan domstolen under tiden målet är vilandeförklarat meddela ett beslut, det vill säga att i det konkreta fallet fatta beslut om utlämnande av bevis? (II.) Kan domstolen innan det administrativa förfarandet avslutats ålägga svaranden att lämna ut viss konfidentiell information i enlighet med artikel 2.2. c i lag nr 262/2017, varvid domstolen i första instans först efter att handlingarna genom motpartens försorg har lämnats ut kan besluta om huruvida det faktiskt rör sig om sådana upplysningar som avses i artikel 2.2 c i lag nr 262/2017 och, i förekommande fall, huruvida de ska göras tillgängliga för käranden? (III.) Strider artikel 2.1 c i lag nr 262/2017, med hänsyn till omfattningen av den informationskategori som omnämns i däri, mot direktivet? (IV.) Var det korrekt av de nationella domstolarna att besluta att utlämnande av konkret bevisning och att vidta skyddsåtgärder i detta avseende? För att kunna besvara dessa frågor är det nödvändigt att tillämpa nationella bestämmelser som införlivar kraven i direktivet och det är därför nödvändigt att inhämta svar på frågor om tolkningen av direktivet.

Den första tolkningsfrågan

- 11 Enligt artikel 5.1, 1 i direktivet ska medlemsstaterna se till att nationella domstolar i förfaranden som rör skadeståndstalan kan förelägga svaranden eller en tredje part att lämna ut relevanta bevis som de förfogar över.
- 12 I artikel 9.1 i direktivet föreskrivs samtidigt att medlemsstaterna ska se till att en överträdelse av konkurrensrätten som en nationell konkurrensmyndighet eller en överprövningsdomstol har slagit fast i ett slutligt beslut ska anses vara ett faktum som inte kan vederläggas vid skadeståndstalan som väcks vid deras nationella domstolar enligt artikel 101 eller 102 i EUF-fördraget eller nationell konkurrensrätt.
- 13 I artikel 11.6 föreskrivs att om kommissionen inleder ett förfarande i syfte att fatta ett beslut enligt kapitel III, fräntas medlemsstaternas konkurrensmyndigheter sin behörighet att tillämpa artiklarna 81 och 82 i fördraget.
- 14 Artikel 27.1 i lag nr 262/2017 föreskrivs att domstolen, inom ramen för en skadeståndstalan, är bunden av ett avgörande från en annan domstol, från myndigheten eller från kommissionen, avseende om det föreligger en konkurrensbegränsning och vem som är ansvarig för detta.
- 15 Detta är skälet till att förfarandet i förevarande mål vilandeförklarades till dess att det kartellförfarande som kommissionen inlett i ärende AT.40156 – Czech Rail hade avslutats.

- 16 Ordalydelsen i artikel 5 direktivet tillåter således i princip två möjliga tolkningar av förhållandet mellan skadeståndstalan (å ena sidan) och föreläggandet om att lämna ut bevis (å andra sidan).
- 17 Enligt den första möjliga tolkningen skulle ett beslut om att lämna ut handlingar kunna anses utgöra en del av bevisningen inom ramen för en skadeståndstalan, vilket innebär att ett beslut om att lämna ut bevisning inte kan meddelas för det fall det rättsliga förfarandet vilandeförklaras.
- 18 När det gäller den andra möjliga tolkningen, skulle beslutet om att lämna ut bevisning kunna anses vara en särskild del av ett självständigt förfarande (eventuellt en självständig åtgärd) *sui generis*, som inte har ett direkt samband med bevisupptagningen inom ramen för den huvudsakliga skadeståndstalan, och därför skulle det vara möjligt att meddela ett beslut om att lämna ut bevisning även för det fall skadeståndstalan vilandeförklaras.
- 19 Den fråga som uppkommer är således huruvida kommissionens förfarande enligt kapitel III i förordningen och den därmed knutna vilandeförklaringen av det nationella skadeståndsförfarandet, utgör hinder för att meddela ett beslut om att bevisningen ska lämnas ut i enlighet med artikel 5.1 i direktivet.

Den andra frågan

- 20 Artikel 6.5 a i direktivet föreskrivs särskilda regler för utlämnande av bevismedel som innehåller ”Information som en fysisk eller juridisk person tagit fram särskilt för en konkurrensmyndighets handläggning av ett ärende”.
- 21 Denna princip har införlivats genom artikel 16.3 (artikel 15.4) jämförd med artikel 2.2 c i lag nr 262/2017, enligt vilken (bland annat) handlingar och information som har lämnats in särskilt i samband med ett administrativt förfarande eller som ett led i konkurrensmyndighetens tillsyn, ska anses vara konfidentiell information.
- 22 En bokstavlig tolkning av den överförda principen leder till slutsatsen att begränsningen av utlämnandet av bevisning enligt lag nr 262/2017 till den period under vilken förfarandet vid konkurrensmyndigheten pågår, avser den information som lämnats in till konkurrensmyndigheten.
- 23 En bokstavstolkning av samma princip som anges i direktivet leder emellertid till slutsatsen att detta skydd endast gäller information som är särskilt framtagen för förfarandet och således inte all information som lämnas i samband med detta.
- 24 Enligt EU-domstolens fasta praxis kan den formulering som använts i en av språkversionerna av en unionsbestämmelse inte ensam ligga till grund för tolkningen av denna bestämmelse eller ges företräde framför övriga språkversioner. Unionsbestämmelserna ska nämligen tolkas och tillämpas på ett enhetligt sätt mot bakgrund av de olika versionerna på samtliga Europeiska

unionens språk (dom av den 6 juni 2018, Tarragó da Silveira, mål C-250/17, EU:C:2018:398, punkt 20).

- 25 Det ska således påpekas att en liknande betydelse följer av den engelska språkversionen av artikel 6.5 a i direktivet, vilken i relevanta delar lyder enligt följande: "Information ... prepared ... specifically for the proceedings ...". Samma sak gäller den tyska versionen, som lyder: "Informationen, die ... für das ... Verfahren erstellt wurden" eller den slovakiska versionen: "informácie, ktoré fyzická alebo právnická osoba vypracovala osobitne na účely konania ...".
- 26 Den centrala delen i den andra frågan är i huvudsak huruvida artikel 6.5 a och 6.9 i direktivet ska tolkas så, att de utgör hinder för nationella bestämmelser som utvidgar kretsen av den information som under tiden för farandet vid en konkurrensmyndighet pågår inte får lämnas ut.
- 27 Enligt EU-domstolens fasta praxis ska vid tolkningen av en unionsbestämmelse inte bara lydelsen beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i. Även tillblivelsen av en unionsrättslig bestämmelse kan vara relevant för tolkningen av densamma (se, exempelvis, dom av den 3 oktober 2013, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet, C-583/11, EU:C:2013:625).
- 28 Frågan om omfattningen av den utlämnade informationen beror på en avvägning mellan de intressen som står mot varandra i en given situation, det vill säga å ena sidan de intressen som skulle gynnas av ett utlämnande av de berörda handlingarna och å andra sidan de intressen som skulle hotas av ett sådant utlämnande (dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 42, och dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 63). I detta avseende rör det sig för det första om intresset av att förstärka utövandet av privaträttsliga rättigheter och rätten att få tillgång till relevanta handlingar. För det andra rör det sig om intresset av ett effektivt offentligt genomförande av konkurrensrätten.
- 29 För en restriktiv tolkning av räckvidden av den information som inte får röjas inom ramen för ett förfarande vid en konkurrensmyndighet talar direktivets huvudsakliga syften, bland annat att underlätta utnyttjandet av rätten till ersättning för skada som orsakats av ett konkurrensbegränsande beteende.
- 30 Denna slutsats stöds även av artikel 2.17 i direktivet, enligt vilken redan befintlig information utgör bevis som finns oberoende av en konkurrensmyndighets förfaranden, oberoende av om denna information finns i en konkurrensmyndighets ärendeakt eller inte.
- 31 Detta motsvarar artikel 6.9 i direktivet, enligt vilken ett föreläggande om att lämna ut bevis ur en konkurrensmyndighets ärendeakt som inte omfattas av någon av de kategorier som förtecknas i denna artikel får utfärdas när som helst under

handläggningen av en skadeståndstalan, utan att det påverkar tillämpningen av denna artikel.

- 32 Den hänskjutande domstolen anser emellertid att den bevisning som syftar till att fastställa ”redan befintlig information”, i den mening som avses i artikel 2.17 i direktivet, inte kan underkastas en särskild ordning för åtgärder för bevisupptagning som innehåller ”[i]nformation som en fysisk eller juridisk person tagit fram särskilt för en konkurrensmyndighets handläggning av ett ärende”, i den mening som avses i artikel 6.5 i samma direktiv, och inte heller när den ingår i konkurrensmyndighetens ärendeakt. Sådan befintlig information får lämnas ut när som helst, det vill säga även under förfarandet vid konkurrensmyndigheten. Utlämnandet ska dock vara proportionellt i den mening som avses i artikel 5.3 i direktiv (artikel 10.1 i lag nr 262/2017). Detsamma gäller information som finns i en konkurrensmyndighets ärendeakt.
- 33 Denna slutsats stöds av skäl 25 i direktivet, enligt vilket information som utarbetats av en part i detta förfarande ska kunna utlämnas vid skadeståndstalan först efter det att konkurrensmyndigheten har avslutat sitt förfarande, till exempel genom att anta ett beslut i enlighet med artikel 5 eller kapitel III i förordningen.
- 34 På ett liknande sätt anges i skäl 27 i direktivet att bestämmelserna i detta direktiv om utlämnande av andra handlingar än förklaringar inom ramen för eftergiftsprogrammet och förlikningsinlagor säkerställer att skadelidande parter fortfarande har tillräckliga alternativa medel för att erhålla de relevanta bevis som de behöver för att förbereda sin skadeståndstalan. Samma sak gäller skäl 28 i direktivet, enligt vilket nationella domstolar när som helst ska kunna förelägga utlämnande av bevis som redan är befintliga.
- 35 På grundval av detta kan slutsatsen dras att omfattningen av informationen, i den mening som avses i artikel 6.5 i direktivet [artikel 2.2 c i lag nr 262/2017], ska tolkas som ett undantag från principen om utlämnande, vilken som sådan ska tolkas restriktivt (se dom (dom av den 17 oktober 2013, rådet/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, punkt 30, och dom av den 3 juli 2014, rådet/in’t Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, punkt 48).

Den tredje frågan

- 36 Enligt artiklarna 15.4 och 16.3 i lag nr 262/2017 får konfidentiell information, i den mening som avses i artikel 2.1 c i nämnda lag, endast lämnas ut efter det att utredningen har avslutats eller efter att konkurrensmyndigheten har fattat ett slutligt beslut.
- 37 Det rör sig om införlivandet av artikel 6.5 a] i direktivet, enligt vilket nationella domstolar först får utfärda ett föreläggande om utlämnande av information som en fysisk eller juridisk person tagit fram särskilt för en konkurrensmyndighets handläggning av ett ärende, efter det att en konkurrensmyndighet, genom att anta ett beslut eller på annat sätt, har avslutat sitt förfarande.

- 38 Enligt skäl 25 i direktivet kan en konkurrensmyndighet avsluta sitt förfarande till exempel genom att anta ett beslut i enlighet med artikel 5 eller kapitel III i förordningen, med undantag av beslut om interimistiska åtgärder.
- 39 Den fråga som ställts avser i huvudsak att det ska prövas huruvida ett förfarande har avslutats, i den mening som avses i artikel 6.5 i detta direktiv, även när den nationella konkurrensmyndigheten har vilandeförklarat målet på grund av den i enlighet med artikel 11.6 i förordningen har fråntagits sin behörighet att tillämpa artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF, eftersom kommissionen inlett ett förfarande för att anta ett beslut enligt kapitel III i förordningen. Om svaret på denna fråga är jakande uppkommer frågan huruvida den information som avses i artikel 6.5 i direktivet och som tagits fram med avseende på förfarandet vid den nationella konkurrensmyndigheten, är skyddad också under det av kommissionen genomförda förfarandet.

Den fjärde frågan

- 40 I artikel 6.7 i direktivet införs en särskild reglering för kontroll av om bevis, vars utlämnande begärs, innehåller förklaringar inom ramen för eftergiftsprogrammet eller förlikningsinlagor (artikel 6.6i direktivet).
- 41 Enligt den princip som följer av direktivet kan käranden således begära att rätten ska ge tillgång till vissa kategorier av bevis som undantas från utelämnande, i syfte att kontrollera om informationen i bevisningen ingår i den kategori av bevis som undantas.
- 42 Denna princip har införlivats i artikel 15.1–15.3 i lag nr 262/2017.
- 43 Vad gäller de beviskategorier som avses i artikel 6.5 a i detta direktiv fastställs emellertid inte något särskilt domstolsförfarande för prövning av huruvida den bevisning som begärs utlämnad innehåller information som en fysisk eller juridisk person tagit fram särskilt för en konkurrensmyndighets handläggning av ett ärende.
- 44 Om den person som är skyldig att lämna ut bevis följaktligen åberopar undantaget enligt artikel 6.5 a i direktivet (eller artikel 2.2 c i lag nr 262/2017), och vägrar att lämna ut dessa uppgifter under den tid förfarandet vid en konkurrensmyndighet pågår, har domstolen inte möjlighet att bedöma huruvida den begärda bevisningen innehåller information som en fysisk eller juridisk person tagit fram särskilt för en konkurrensmyndighets handläggning av ett ärende.
- 45 Frågan avser alltså huruvida domstolen kan kräva att den förpliktade lägger fram bevis, för att kontrollera huruvida dessa bevis innehåller information som en fysisk eller juridisk person tagit fram särskilt för en konkurrensmyndighets handläggning av ett ärende, i den mening som avses i artikel 6.5 a i direktivet.

Den femte frågan

- 46 I enlighet med artikel 5.4 i direktivet ska medlemsstaterna se till att nationella domstolar, när de begär utlämnande av sådan information, har tillgång till effektiva åtgärder för att skydda denna information.
- 47 Tvivelsutan kan de uppgifter som svaranden (eller tredje part) lämnar ut, beroende på konkreta omständigheter, vara så konfidentiella att det ligger i svarandens intresse att utesluta eller begränsa tillgången till dessa inte bara för tredje part, utan även för käranden eller för andra parter i förfarandet eller deras ombud. Även i skäl 23 i direktivet framhålls denna problematik med sökningar efter information.
- 48 Samtidigt är en av parternas grundläggande processuella rättigheter enligt den nationella civilprocessrätten emellertid rätten att ta del av rättegångshandlingar och att kopiera dem. Detta är ett uttryck för den allmänna rätten till en rättvis rättegång (se även artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna), som i huvudsak även ingår i rätten för en part i ett tvistemål att få tillgång till information om det mål som vederbörande är föremål för.
- 49 Kärnan i denna fråga är således tolkningen av ovannämnda intressekonflikter. Dessa består i del kärandens intresse av att förfoga över den bevisning som krävs för att göra gällande sin rättighet inom ramen för ett domstolsförfarande för att få ersättning för en skada som orsakats av en överträdelse av konkurrensrätten, och rätt att få tillgång till handlingarna i domstolsförfarandet och till information om det pågående förfarandet, dels svarandens (eller en tredje mans) intresse av att hemlighålla de uppgifter som lämnats ut, och detta (åtminstone under en viss period) även gentemot käranden.